

עניני יום טוב - שיעור 236

I. **עשיות מלאכה בבין השמשות שבין יו"ט ראשון לשני ושבין יום טוב שני לחול ליהנות ממנה מיד בבין השמשות**

א) **עין בחידושי רעק"א** (דoris ס"ע: ד"ס מ"א) שכחוב דכיוון שבין השמשות כל רגע ספק הוא שמא עכשו המעביר מיום ללילה א"כ אם יעשה מלאכה בבין השמשות אף שהנתנו כשעדיין בביה"ש מ"מ שמא בשעת עשיית המלאכה يوم הוא ובשעת הנאה כבר לילה ונמצא מכין מיר"ט להכירו וסימן שיש להתריך במלאתך דרבנן מטעם ס"ס אבל במלאתך دائורייתא צריך להחמיר דהוי דבר שיש לה מתירין ומ"מ כתוב "וחידוש זהה לא הו שבקי הפסיקים מההודיענו וצ"ע לדינא" ולכן החמירו טלטול המחוורים וספרים ומטפחות ברה"ר והדלקת נר מנור ולא לעשן בזמן זה של ביה"ש (הגדרה של בית הלוי בדיני יום טוב בשם הגרא"ח והגרי"ז מבрисק ועוד) ועיין בנטעי גבריאל (דף ר"ד - לט"ז) וכן סבר הגרא"ש אלישיב להחמיר במלאתך دائורייתא (יום טוב שני כהכלתו דף זכ"ז) כן משמע מהשאגת אריה (ג"ז) שהביא מביבה (י"ט): דביה"ש דיו"ט אסור להטביל כלים דshima יממא הוא ומוכחה דשיתתו הוא דחיישין שמא בשעת הטבילה עדין יום וכשהמשתמש בכלים הוי כבר לילה וכ"כ השרות שור"ם (ז - י)

ב) **אמנם יש מתיירים** משום דכיוון שהייב להנוג באותה שעה דין יו"ט א"כ כמו שביו"ט עצמו הותרו המלאכות של היתר מטעם מתחך כמו כן נאמר בביה"ש אף ששמא כבר לילה מ"מ כיוון שהוא לצורך יו"ט הספק גופא הוי לצורך ובפרט להשתיטה דתוספות יו"ט מה"ת וראיה לזה שהרי מצינו (ט"ח - ח) דמותר לשוחות עוף ביום ע"ג דאיכא ריעותא שמא הוא טריפה וכ"ש בזה דהוי ודאי מלאכת אוכל نفس כ"כ השירתי הכנסת הגדולה (תק"ג - ג) בשם המהרי"ל במעשה בהמהר"ש וכ"כ האליה הרבה (רכ"ד - לט"ז) ונטעי גבריאל

ג) **עין בכף החיים** (תק"ג - כ) דיש להקל רק לצורך הקטנים והאורחות רבינו (דף ק"ד) כתוב שהחزو"א התיר להדליק נר בביה"ש דיש להקל בדבר שהנהה באה מיד רק בביה"ש דיווט"ש (פסק תשובות תק"ג - חותם 15 בשם הגרש"א)

ד) **דעת הגרש"ז אויערבך** (שהובא ביום טוב שני כהכלתו דף זכ"ה - זכ"ז)

1. **דזוקא במתכוון על זמן הלילה ולא כדי ליהנות ממש מיד שא"א ליהנות מהאור רק ע"י הדלקה או להבעיר כדי לבשל ולאכול מיד וה"ה לעין הוצאה והכנסה וכ"כ בסעודת שלישית של שבת אין חושין בביה"ש לברור אוכל מפסולת כדי לאכול לאalter ואין חושין כלל לברור משבת לחול והיינו משום שלאלתר אין זה כלל בגדר מלאכה אפילו משבת לחול רק אסור מדרבנן מפני שמכין משבת לחול גם ביום כן ואפשר גם כן בפתח של ביתו כשיודע ברור שרך ישוב לbijתו לחול כיוון שבמשך כל היום היה מותר אך מי שהוא בשרי ומהאל הוא חליyi שפיר אסור בביה"ש כיוון שכונתו על אחר זמן ודינו אופה מיו"ט לחול لكن מלאכת או"ג מותר גם לעת ערב כשרוצה ליהנות מיד כשאינו חושב כלל עם שום זמן וע"ע בפמ"ג (ט"ז - פק"ה) ובבה"ל (פס)**

2. לעניין טלטול שהוא שכיהthead מ"ד בביה"ש פסק הגרש"ז דרך בכרמלית יש להקל אבל בניו יורק צרייך להחמיר שכן יש שמתפלליין תפלת מנחה של ראש השנה במוקדם האפשרי כדי לשוב אחר תשליך קודם השקיעה שלא יטלטו המהזרים בביה"ש וכן הקפידו על זה החזו"א והאג"מ ובבעל קהילות יעקב (יום טוב שני כהלוותו כס)
3. בין השימושות של מוצאי יו"ט שני פסק הגרש"ז אויערבך דלפי הגרא"א היה מותר לעשות מלאכת דאוריהתא בביה"ש מ"מ כדי שלא לזלزل ביום"ט שני אין לחלק והגרא"ש אלישיב פסק שם ההנהה מידית יש להקל בביה"ש דሞצאי יו"ט שני אבל לא ביום"ט ראשון ועוד פסק הגרש"ז דין להתייר בביה"ש של מוצאי יו"ט ראשון מטעם איתחזק היתירה דכל רגע ורגע הווי זמן בפנ"ע ואינו תלוי ברגע הקודם (אור שמח צטט ס-ד) ועוד oczywiście יחלף מיום ללילה תוקן רגעים ספורים לא שייך בכיה"ג סברת איתחזק היתר

II. גדר של האיסור הכהנה

א) **עין בחוי אדם** (כלל קג' - י) ושו"ת מהרש"ג (ה - ס"ה) שאיסור הכהנה הוא דוקא כשרוצחה להרוויח זמן ע"י שלא יצטרך לעשות דבר זה בלילה לנוכח מותר להוציא מאכל Kapoorא מן המקරר כדי שהיא ראוי לאכילה בליל שני ע"ע בשש"כ (י - י) שדעתו להחמיר וע"ע (זהבלה כ"ז) ובמילויים ומותר להדייח הכלים או לסדר הבית כדי שהיא נאה ומסודר לכבוד י"ט שני (נטעי גבריאל ר"ח ובספקי תשובה קג' - חות 6) וג"כ מותר להחזר ספרים לארון שוזהו בכבוד הספר (ארחות רבינו ה - זז קל"ח)

ב) אמן היתר הוא רק בדברים שאסורים משום טירחא בעלמא אבל אףיה והוצאה אסור בכל עניין להכין מז"ט לחבירו ולחול אף אם כוונתו להינצל מהפסד ולכן להוציא בגדים ודברים אחרים יש בו אישור גמור ואפילו על הוצאה פה אשפה לרה"ר יש לשאלת חכם אולים באיסור דרבנן דרך הרעמה במקום צורך גדול יש להקל וגם אין אישור מרובה בשיעורים ביום טוב (ר"נ ר' פיק ז' ד"ה ואג"מ הו"ח - ס) ואפשר דעת נרכי יש להקל בהרעמה או אפילו ללא הרעמה וצריך שאלת חכם בכלל דבר